

Werk

Titel: De Baron Von Münchhausen En Zijne Avonturen; De Baron Von Münchhausen En Zijne Zeldzame Avonturen

Autor: Raspe, Rudolf Erich

Verlag: Noothoven van Goor

Ort: Leiden

Jahr: 1870

Kollektion: bucherhaltung; itineraria

Gattung: Erzählung

Signatur: MÜNCHHAUSEN BIBL 3210

Werk Id: PPN806936614

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN806936614> | LOG_0022

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=806936614>

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

haalde hij ons, dat het hem veel moeite had gekost, zijne beenen vrij te houden van allerlei soort van grootere en kleinere visschen, die op hem, als op een aas aanvielen.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

Derde Zee-avontuur

Op zekeren dag liep ik groot gevaar van te verdrinken in de Middellandsche zee. Op een schoonen zomernamiddag baadde ik mij niet ver van Marseille, toen ik een' grooten visch met ongemeene snelheid en geopenden bek naar mij toe zag komen. Vlugten was onmogelijk, want daartoe ontbraken mij de tijd en de middelen. Zonder dralen maakte ik mij zoo klein mogelijk, ik rolde mij inéén en klemde mijne armen en beenen stijf tegen mijn ligchaam. In dezen toestand gleed ik tusschen de kaken van het monster tot in zijnen strot. Dáár gekomen bevond ik mij in eene volkomene duisternis en gevoelde ik eene warmte, die mij niet onaangenaam was. Mijne tegenwoordigheid in zijnen strot was hem zeer hinderlijk en hij wenschte waarschijnlijk niets liever, dan zich van mij te ontdoen; maar om het hem nog lastiger te maken, begon ik te loopen, te dansen, te springen en duizenderlei grimassen te maken in mijne gevangenis. De Schotsche

giga scheen hem bijzonder onaangenaam te zijn; zoo dikwijls ik haar danste, slaakte hij erbarmelijke geluiden en rigtte hij zich meermalen regt overeind, ter halverlijf boven het water. Bij eene dezer gelegenheden werd hij overvallen door een Italiaansch vaartuig; de matrozen harpoenden hem en binnen weinige minuten waren zij hem meester en baden zij hem binnen boord gehaald. Toen hoorde ik het scheepsvolk met elkander overleggen, hoe zij hem het best stuk zouden krijgen, ten einde de grootst mogelijke hoeveelheid traan van hem te trekken.

Dewijl ik het Italiaansch verstond, kromp ik van angst ineen, uit vrees van gezamenlijk met het dier te zullen worden doorgehakt. Om buiten het bereik van hunne bijlen en messen te geraken, plaatste ik mij in het midden der maag, wáár twaalf personen zich gemakkelijk zouden hebben kunnen ophouden; waarbij ik uitging van de onderstelling, dat zij hun werk wel aan de uiteinden van het dier zouden beginnen. Doch ik was spoedig gerustgesteld, want zij begonnen met het opensnijden van den buik. Naauwelijks zag ik een' lichtstraal naar binnen dringen, of ik schreeuwde uit eene volle keel, hoe aangenaam het mij was, deze heeren te mogen zien en door hen verlost te worden uit eenen kerker, wáár ik weldra zou hebben moeten stikken. Het zou mij onmogelijk zijn, u de verbazing te schetsen, die zich op aller aangezicht vertoonde, toen eene menschelijke stem hun uit den buik van den visch te gemoet klonk; hunne verbazing werd nog grooter, toen zij een geheel naakt mensch uit het dier zagen te voorschijn komen.

In 't kort, mijne heeren, ik verhaalde hun mijn avon-

tuur, zoo als ik het u heb medegedeeld; zij meenden zich dood te lagchen.

Terwijl zij daarmede bezig waren, nuttigde ik eenige ververschingen, bedankte, nam afscheid en wierp mij weder in zee, om mij te wasschen; vervolgens zwom ik terug naar het strand, wáár ik mijne kleederen weder vond op de plek, wáár ik mij had ontkleed. Als ik mij in mijne berekening niet vergis, dan heb ik ongeveer drie kwartier in den buik van dit zeemonster doorgebracht. En ik begrijp nog niet, hoe ik mijnen adem zoo láng heb kunnen sparen.

NEGENDE HOOFDSTUK.

Vierde avontuur op zee.

Toen ik nog in Turksche dienst was, vermaakte ik mij vaak met het doen van een togtje met mijn plezier-jagt in de zee van Marmora, van wáár men een heerlijk uitzigt geniet op Konstantinopolen en op het serail van den Grooten-heer. Op een' ochtend mij verlustigende in de beschouwing van den schoonen, blaauwen hemel, ontwaarde ik in de hoogte een rond ligchaam, ter grootte ongeveer van eenen biljardbal, en onder hetwelk een ander voorwerp scheen te hangen. Ik greep dadelijk de beste en langste mijner karabijnen, zonder welke ik nimmer uitga